

njegovih zastupnika. Mi nećemo za sada vede, svestrana ravnopravnost hrvatskoga prema tomu postupati kako bi morali, ali i slovenskoga jezika sa talijanskim jezikom?

3. Ako nije, time opravdava c. kr. vlada toliki nepravdu i toliko poniranje hrvatskoga i slovenskoga naroda u Istri?

U Kopru, dne 3. srpnja 1902.

Potpis Ante Andrijić, Mandić, dr. Stanger, Špičić, Krapina, dr. Legion, dr. M. Trinajstić, dr. D. Trinajstić, Kozulic.

II. Zastupnika Andrijića i drugova na visoku c. kr. vladi:

Zemaljski je odbor za Istru nalaže občinskom glavarstvu u Baški dne 11. srpnja 1901 br. 3633 pod točkom VI. doslovno kako sledi:

na tugu izpred kvalitete. Posljednje je još jedan deseci slobodnosti u političkoj vrijeđenoj. Poslije toga izradjala su dekretive skupne proste vježbe uz pravnu priznaju. Vježbe bile posve dobro i prethodno izvedene. Dodje red na pojedina draftrva. Način je vježbala sektorica ponajprije na konzervatoriju, pa na bradiji i napokon na pred. Nisam to bilo možda kakve vratolomne vježbe ili kao one iz cirkusa, već su to bili liepe vježbe oktuso i elegantne izvedene bez navideognog naprezanja i žarbe, koje su pokazivale dobru školu, savjesnost i sistematično vježbanje. Čest učitelju vježbave brata Fezerincu, koji je pokazao da se može uz dobru volju i red. U pojedinim vježbama, prisutno je mnogo brojno odlično občinstvo burnih plesačkih povlačilja našim sokolima, a jedan mi odistač sokol reče: „Važi se sokolovi izkaza osobito! Cast!“

Sokoli su razstaknuli koje kuda, a nisu svaki jedan — podjedne da razgledaju se, sa još različitim delom. Sada bi bila mogla biti pučka svečanost u virtutu gospodine „Na Žemlji“, nu to odpalo rad slaba vremena. Mi radostom, pogledasmo si ipak mjesto „Na Žemlji“ i tamo sa dobrim karlovačkim starostom proslidimo koji časak ur času onog starog.

U večer bio kod „Orla“ pjevačko-orkestralni koncert. Naši momci da iz kože skote! Južna krv, pa zdrava i živa narav, te hajde pjevaj i veseli druge, da se sve ogledaju, sunjeti, odkuda dječacima tolika odnaučenost. Tako je kod nas, pa makar nas za slijepu pritišnu, to sve vrije i skače. Pa se i ples improvizira — eh dakako s nate strane — odmakli se stolci i stolice pa uđi koga noge nose, što je vrlo ugodilo slijepim Slovenkam. I tako potrajalog doga u noć, a nasi se tek umirili, kadno im bilo drugoga dne da posjedaju u kola, te se odvezu put Logatca, puni puncati cvjeti, kojim ih obispava na svakom kotaču rođoljubne Slovence. Evala im!

I tako je svršila ova rođoljubna slovenska svečanost, pri kojoj su se naši sokoli čutili kao domaći, a dobre im Idrije i Idrije isli svrđuje na ruku i nastojali, da im boravak u svome mjestu oslađe. Hvala svima! Zdravo!

Sokol.

Iz zemaljskih sabora.

U dalmatinskom saboru vode se živahne razprave. U proračunskoj razpravi kazao je splitski načelnik Milić, da je hrvatsko-ugarska nagodba temelj, na kojem se izmaza Dalmacija družili sa Hrvatskom. Odgovorio mu je prvak narodne stranke dr. Cingrija, da je to njegovo privatno mišljenje i da je on govorio jedino u svoje imenu, nipošto u ime hrvatske narodne stranke. U podrobnoj razpravi govorio je dr. Blažkini proti stavki: primos za izdavanje slobornika zemaljskih zakona u tijanskom i njemačkom jeziku. Protiv tomu predlogu govorio je vladin zastupnik Narodni i talijanski zastupnik Kreković. Predlog bijaše letos za prvi put prihvaćen i dinošna svolta iz proračuna brisana.

Zast. Milić stavio je predlog, da se ujeneši sabor i zemaljski odbor iz Zadra i Splita kao u naravno središte pokrajine, toji predlog govorili su talijanski i hrvatski zastupnici.

* * *

Kod razprave o Milićevu predlogu o hrvatskom crkvenom jeziku, bijaše uključeno sa svim glasovima hrvatskih zastupnika, da se pozove zemaljski odbor tkoči učini kod sv. stolice potrebite kolike, da se neće stavljaljati zapriče toj hrvatski hrvatskog naroda i da se nebranjuje staroslavenski jezik u crkvah i klasicacije.

* * *

U českom saboru u Pragu bijaše pričaćena u svratiči čitanja zakonska osnova novom zemaljskom nametu na pivo.

* * *

U tijerskom saboru u Gracu započela je dne 22. o. mj. razprava o zakonskoj osnovi za promjenu izbornoga reda na zemaljski sabor.

Njemački konservativni zastupnici podnesli su u osnovi mnogo izpravaka, koje su liberalci odbili; radi toga su konservativci otmili iz sabornice a liberalci nebijate dostatan broj, te je predsjednik morao prekinuti razpravu i dignuti sjednicu.

Slovenski zastupnici nesudjeluju — kako je poznato — kod saboračke razprave.

Predplatnikom na znanje!

Jer nas je sram za nemarne predplatnike moljekati u svakom broju za podmirbu duga, odnosno ponovu predplate, javljamo ovim — ako nam dužnici ne podmire dug do konca ovoga mjeseca — da će i naša uprava slediti primjer goritskog „Soče“ te početi 1. augustom izdavati „Našu Slogu“ saino jedanput nedjeljno. Nemarnost predplatnika sili upravu na taj korak. Tko ne želi tog nazadka, neka se požuri podmirlom duga odnosno neka ponovi predplate.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Lstru

Franina i Jurina.

Fr. Biš virovla Jurinu, da se kalski labrezi više boje mrtvih nego živih? Jur. A vero da bi reć?

Fr. Da su nekada proginali nekoga Pre-Pirca, pak da im se je zapretia.

Jur. Ča ih morda grize kusenica?

Fr. Ter je vero nimaju ni koliko ni moj postol.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

U Vodnjani umro je ovoga čedna poznati bogataš i veleposjednik Soltočerna. Doslio se amo ko sirot iz Karnije, pa se kod nas podkožio hoće tako.

Otvoren je natječaj na mjesto ravnajucog učitelja III. reda na mješovitoj jednorazrednici sa hrv. naukovnim jezikom u Marčani. Talij. jezik obvezatni predmet. Molbe je uložiti u vrieme 4. tijedna c. kr. kol. sk. vičeu.

Vatra. Preksinoč na dva sata buk-nula je vatra na Velikom bregu. Stražari iz Kroacije opazili to, hijeli su telefonirati, ali zica telefona je bila — prekinjena. Nije njima preostalo drugo, nego trčati brzo na postaju vatrogasaca na Gasu. Alarin je bio dosti brz, ali kad su vatrogasci bili na licu mjeseta, nisu imali nitki vode dosta da ugase takav maleni ognj, ko što je bio nočasnji. Zgorilo je naime jedno dvadeset vozova frask i nešto debljeg drva. Da je bilo malo vjetra, dogodila bi se veća nesreća, jer sve naoko, vatre su kuće naših vrednih tamo nastanjenih radnika.

Dakle gospodo — više vode je treba dati i tamo gdje su Hrvati.

Pazinski kotar:

Tijanski „Kabareti“ i „mađki“ na delu. Iz Pazina primano: U utorku imali su u Mrakovom restoranu u Pazinu svoj sastanak radi Tinjanatih balacijom. Bilo ih desetak. President od Tinjanatke „Lege“ reče: „bisogu far tutto possibile, che sbocemo el-podesca fora.“

„Mi go paua“, reče Toni, „eri ga piu forte partito che noi, e mi la prevedo che fatichemo per niente“. Nu to skoči Karina; „mi magari che spendo tutto mio che go in Glavčani, devemo carvaro, moštvo el me ga fatto condagnar“.

„I mene i mene“, reče Jakus, „i mene sijori me je činija poći u pržan i postiti, van-sijinj, van, van, van, niš straha, treba da se mišamo, pak će Furjan, Furjan, Puh, Blažići, gredu oko okolo, u nedilju su bili u Sv. Petru, su strašili, pak te poč u Kringu, pak Rajko, pak moji brati, at ako ga nezvadimo, ja ēu poč valje u Merku“.

„Me par anche mi, che sarà difficile“, reče Bestian, „se poderia cosa sperar se ne daria una man sior Vitorio e sior Camus, altrimenti non occorre njanke che bacilemo“.

„No ve ricordē signori“, reče jedan, del 1895, quando jera ancora el večo nostro parroco a Coridige, cosa che se ga provare e speso, e po no poděvimo portar fora neanche un terzo de voti, noi ve ajutereimo quel che poderemo, ma no se più quel tempo che el contadini se lassa comprar, po Voi ghe crede a quel Rajko, se no lo conosco voi, lo conosco ben mi che Tomo che el se è“.

Jedan drugi gospodin reče: „noi no andemo inimicarse coi nostri contadini, lori se boni i ne da bastanza guadigno, i ne da regali, e po no se migli bel ne onesto che lo andemo sforzar che dia el voto contra el proprio convincimento. E ve domando, se ghe faria un nostro così, cosse ve par“?

„Ze vero si“, reče Zaneto, „ma intanto noi volemo batterla“.

„Dà, dà, dà“, poskakujući govorir Jakus.

„Ben, hm, vederemo“, reče Toni, „ma me par che...“

Gjorgis skoči, i reče, „ma gavemo pur copiade le liste“.

„Si, copiade“, reče jedan pametan, „Qua se facile far disegni, ma no savemo cossi che i contadini pensa, no savè che el partito loro co! Defur i ga fatto molto per la popolazion, e bisogna dir el vero, se anche croato el se presta pel ben della popolazion, el ga istituido prima de voi la posujlinica scuole ed altro, e veramente anche gli italiani ga slima de lui, pecca che nol se del nostro partito“.

Nato skoči Jakus i Karina; „van, van s njim“.

„Da, da, si, si, sada gremo ni van“, reče jedan, „me par che podevimo far de meno de venir, no podemo vincer qua a Pisin, che ne comanda i croati a casa nostra, e po volé che se andemo intrigar in Antignana far se veder proprio zurli“.

„Me par anche mi“, reče drugi.

„Addio, Bog, Ve saludo tutti“.

Zatim su sli zapreć svoje konje i razili se.

Ako budem jos ča doznał ēu Vam javit.

Pazinac.

Umjerstvo u Pazinu. U noći od 21. na 22. tek, sjedio je Ivan Uljanic sa nekoj svojim drugovima u rakjašnicu Deppera. Oko ponoći došao je onamo takoder postolar iz Pazina Ivan Ferencic, te iža kako je izbio časni malinovice, izvadi nož i zadale njime tri rane Uljanicu, od kojih isti izkratki časova poginuo. Ferencic iz čina pobjegnje iz Pazina, te uprkos potragi na sve strane, još mu se nije našao. Zgorilo je naime jedno dvadeset vozova frask i nešto debljeg drva. Da je bilo malo vjetra, dogodila bi se veća nesreća, jer sve naoko, vatre su kuće naših vrednih tamo nastanjenih radnika.

dobro vidjen u pučanstvu. Pred nekoliko dana nazvao ga umoriteljev otac uhodom, usled česa ga je Uljanic natukao. U zadnji čas doznao je povod umorstvu. U zadnji čas doznao je da su Ferencic u hvalatili u Žminju.

Porečki kotar:

Iz Kaldira (občina Motovun) pišu nam dne 16. o. mj. Našim popedilom poslo je konafno za rukom odrav maknuti dozadajnjeg našeg župe-upravitelja gosp. Tomaz Franca. On je naime premješten odrav u Fontane a iz Fontane došao je amo g. Nachtigal.

Mi o g. Franca nemožemo kazati nego dobro, jer nas je služio i u crkvi i van pravedno i pošteno. On nije nikad tajio svoje narodnosti i svojeg jezika, ali je znao poštivati i našu narodnost i naš jezik i naše narodne svetinje. Radi toga zamjerio se je odvađnjim šarenjakom i prodancem, koji bi bili htjeli, da živi s nama u mržnji, neslogi i svadi, što mu nedovoljava uvršeno svećenicko zvanje. Kad je k nama došao, pratio ga je slab glas, ali mi nemožemo ništa — protiv njegovom držanju ni u crkvi ni izvan crkve. Dapaće moramo i jedno i drugo povaliti. On ostavlja medju poštjenimi župlji dobro uspomenu, jer se nije nikomu zamjerio, osim nekolicini moralnih propalica, koje su htjele, da pleše kako mu oni sviraju.

Zelimo mu dakle sretan put i ugadan boravak u našim Fontanama, koje će mu stalno biti zahvalne, bude li s njimi postupao prijazno i pravedno, kao što je postupao s nami. Ujedno izrazujemo živu želju, da bismo mogli i sadašnjeg gosp. župe-upravitelja kad se bude jednom od nas dišio tako povaliti.

Lošinjski kotar:

Gospodin Anton Milohunić, naš zemljak sa otoku Krka, bio je dne 21. t. m. na bekom sveučilištu promoviran na čast doktora sveukupnog liečničta. Čestitamo!

Vjenčanje. Sutra — u subotu dne 26. t. m. — vjenčati će se u Malom Selu Mate i Pavla Francić, djeca odličnoga rođoljuba iz Baške g. Marka Francića, s Anicom i Dinkom Rode, djecom odnosno nećacima poznatih trgovaca Iva i Nikole Rode iz Baške, nastanjениh u Lošinju. Bilo u sretan čas!

Iz Kastva plju nam: Na ovdješnjim školama, spadajućim pod mjestno školsko vijeće u Kastvu, zaključila se ora školska godina svečanom službom božjom, te die-jenjem nagrada i školskih izvestaja.

Iz školskoga izvještaja razabiremo, da ima u onoj občini 8 redovitih pučkih škola i 1 pomoćna. U svemu podučavalo je 19 učiteljskih sila, sa 11 vjeroučitelja.

Iz slijedeće skrižaljke razabire se broj djece odpadajuće na ova škole, kao i uspjehi istih.

Polazilo ih		Uspjeli stupnje škole	
Učenici	Učenici	Škola	Učenici
209	1424	1220	2644
2161	433	240	1477
302	106	9	109

Iz ovoga slijedi, da je bio u Kastvanskim školama dobar napredak, da ona djeca liepo napreduju, uza sve to, što je u ovoj občini skroz godinu harala najprije gđena bolest, a poslije ospice.

Nego uz ono vrlo učiteljstvo, briuno se je takoder kotarski školski nadzornik, g. Fran Ursić, da skole čim bolje uspijevaju, budući ih je više puta pohodio kroz godinu, te tim spodbudjivao ono čestito učiteljstvo na rad i marljivost. Njekoje glavnije škole polohodio je takoder kotarski kapetan, g. Manušić, što je u ostalom do sada bila velika riedrost, da bi se u ovom kotaru potrudio kotarski poglavari, da pregleda sebi podredjene škole. Do sada, čini se, da su kotarski poglavari prilično omaložavali pučke škole, kad

nisu našli za shodno, da zavire u nje. Dakle i ovo je jedan dobar znak.

Kroz godinu posjetio je pučke škole takodje gosp. obč. glavar, te između ostalih upisao dva najbolja učenika muške škole u Kastvu u doživljeno članove družbe sv. Jeronima i to poimence Marot Ivana iz Spinolice kbr. 78. i Ujević Franu iz Jurićeva kbr. 71.

Isti dan zaključila se škol. godina i na mjestnoj "Delavskoj školi". Ovu školu polazio je svagdanji tečaj 39 djaka, dočim pak blagdanjski 36 djaka.

U I. tečaju svagdanje škole odlikovali su se osobito u risanju Dukić Šime i Milić Franjo, oba iz Kastva.

U II. tečaju pak bilo ih je više, koji su ga svršili veoma dobrim uspjehom, pak ih je zato kuratorij one škole po svome predsjedniku i primjereno nagradio. Nagrađeni bili su slijedeći:

Rubeša Josip iz Kučeli i Karlovic Ferdinand iz Kastva svaki po K 10 u zlatu, te Kožul Franjo iz Bregi, Pavlinić Oskar iz Kastva i Dukić Robert isto iz Kastva po K 5. svaki.

Radnje ove škole bile su izložene svakomu na uvid od 15. do 20. jula o. g.

Mi smo imali prilike, da te radnje izvidimo, pak u obtegovoreć, nas su go tovo iznenadile. Ako se bas i nerazumi jemo najbolje u sastav pojedinih nacrta, to ipak koliko se u mehanično risanje razumijemo, možemo mirne svestri reći, da su te radnje, uz male iznimke, sasma uspjele. Mi čestitamo koli učenicima, toli onom požrtvovnom učiteljstvu na krasnom uspjehu, pak nemožemo inače, nego onu školu najtoplje preporučiti našemu puku. (Letos je srušio bivši djak te škole Lucić obrnuš školu u Trstu dobrim uspjehom, te bi možda državnu podršku, koju je on uživao, komu drugom podielili. Preporučamo ovo pitanje veleslužnom ravnatelju g. Šepiću. Op. ured.)

Trst.

Promaknut na čast doktora prava. Iz Beča nam piše, da je bio na tamoznjem sveučilištu promaknut na čest doktora prava g. Ivan Benković odvjetnički perovodija u pisarni dra. Pretnera u Trstu. Čestitamo!

Grom ubio čovjeka. U nedjelju ujutro biesnila je u Trstu i okolicu silna oluja. Nepreslanje lievala je kila u jaki vjetar i tutnjavu gromova. U to doba vukao je parobrod "Jupiter" iz Sesljane više ladja kreatih kamenjem za gradnju luke u Trstu. Na jednoj od tih ladja nalazio se je mornar Nikola Pindulić, 63 godine star, rodom iz Omisala na otoku Krku. Jedan od čestih gromova udari u ladju na kojoj je bio nesretni Pindulić i ovaj osta na mjestu mrtav. Čim opaziše tu nesreću na parobrodu, dovezože mrtvoga Pindulija na obalu, a odatle u mrtvica k sv. Justu, odakle ga preneso slijedećeg dana u krasnom sprovođu na troškove tvrdke, kod koje je služio, na groblje sv. Ane. Vječni mu pokoj!

Razni prinosi.

Djačkom pripomoćnom družtvu u Pazinu prisjeli su tekom mjeseca svibnja slijedeći prinosi:

a) utemeljiteljni: gg. Vitezić Luka, župnik u Vrbniku K 50; krčko učiteljsko društvo u Vrbniku K 50;

b) redovili: gg. Tomićić Ljudevit u Trstu K 20; Mužina Miho, župnik u Dubašnici K 10; Milohnić Antica, Turato Mijo kanonik u Sabljici Franjo u Cresu po K 5; Milohnić Ivan, prof. u Cresu K 15;

c) podupirajući i darovatelji: gg.

Marčelja Anton u Korminu K 4; sabrano u Pazinu prigodom odlaska g. I. S. K 3;

Dolžan Juraj, župnik u Vodicim sakupio u veselom družtvu K 16; Marčelja Božo, Mender Josip, Korić Franjo Veprinčani u Americi sakupili K 50; posojilnica u hramilnici u Kopru K 40; Prva Hrvatska stedionica u Zagrebu K 50; sabrano u

hroat. čitanici u Pazinu K 17-80; Tomićić Antica sabrala u Božetu K 4; Škerjanec Franjo, župnik Bačvam K 2; dva igrača u Pazinu, tvrdeći da imaju obojica pravo K 11; N. N. Pazin, za darovanje smotke K 38; Ćervar dr. Gjuro, sabranici u Puli K 20; pevski zbor, bratovčine sv. Cirila i Metoda kod Sv. Jakova u Trstu polovicu čistog dohotka od priredjene za bave K 45-11; N. N. sabrao kod g. I. R. Sv. Ivan od Sterne K 11; N. N. u Pazinu K 10; Trinajstić Marija, učiteljica u Malinskoj K 10; Dminić Jakov, dekan u Vrbniku K 10; Mlakar Ida, upraviteljica poste i brzojava, Feretić Dorka, Feretić Anle, Brozović Albert nadučitelj i Parčić Katica, učiteljica u Vrbniku po K 2; Volarčić Nikolina, učiteljica u Vrbniku K 3; Radić M., Bogović pop Tome, Škarpa Ivan, Milović pop Pave, Milović pop Šime u Dubašnici po K 2; Vanik Josip, župnik u Krbunam K 6-12; Kibit kod B. u Pazinu K 2; igrač u Pazinu K 4; Mahnić Ivan u Dekaniju K 10; Sloković Grgurina Ivan u Pazinu K 1; sabrano prigodom odlaska g. Stjepa Gjivić-a iz Pule K 23-24; Istarska Posuđilnica — Pula K 204-45; Podružnica Istarske posuđilnice u Pazinu K 345-55.

Plemenitim darovateljem najsrdačnije se zahvaljuje Odbor.

Razne vesti.

Dvije doktorice. Dne 19. o. m. o podne bijahu promaknute na bečkom sveučilištu na čest doktorica mudroslovja gospodjice Margarita Turthe i Anka Ogrinc.

Tvornica pive na Rieci. Doznađemo od tamo, da se je nastalo družtu glavnica, koji su odlučili podignuti na Rieci veliku tvornicu piva za izvoz.

Kako je poznato, postojale su na Rieci još oko god. 1880. dvije tvornice piva ali propase obje radi loše uprave i slabe prodaje piva.

Nadamo se, da će sadašnji poduzetnici biti sretniji.

Gospodarske vesti.

Filoksera u Dalmaciji. Pisu iz Šibenika, da je putujući učitelj poljopravljača Baranović otkrio filokseru i u Radonić obično dnešnje. Legla su stara 3-5 godina. Okruženo je 54.000 četvornih metara vinograda.

Uspomene sa izleta na Učku.

II.

"Deca moja!" — kakova tjepona bili na vrhu Učke poslije napornog puta. Gospodja juvnorskog lika, što je ostala na Poklonu, bit će se pokajala radi toga, akoprem je s druge strane za njeno dobro hodo ugojeno tielo poslije onog veranja po klancih judikovih bilo najbolje ostali u zaklonu. A bili su u istini "klanci judikovi" — pjeske isjavšim iz Lupoglave, o čem bi možda najbolje znale pripovediti mlade "Triještinke" oko trideset osoba

svake dobe, svakog spola i svake snage, lutati noću sad po bijeloj cesti sad po crnoj šumi, imajući vodičem samo daleku "glavicu" Učke a neznajući puta ni staze — to je moralno biti romantično i... još stogod.

Ali što su sve muke i nevolje puta, što izprekidane, rasparane hlaće, kiklje, cipole, kad si prispoli k cilju? Na Učki smo, pa dosta: a sada, brate počivati, pjevati, piti i ako si što sobom donio, grizi.

Brojed glave, bilo nas je svega skupa takvih šestdeset na Učki, jer Opatiji i Volosaci koji uranise prije nas, čekahu nas na vrhu. Čekahu nas? Naravski, jer nisu mogli dalje... ali inače većinom čuvali su ljubomorno svoju osebujnost istarskih "aristokrata" i "piessbürgera".

Mi drugi sjeli u kolo pak "pivaj druže, da te gora čuje — gora goru i tko njom

putuje". I orlo se baš po istareku — dok je bilo... "kolofonija" u barilama, sed je "Majka Maru" preko mora zvala, sed je mladi pitao od mlade "One dvi narance, ke joj majka dala", Zaredala pjesma za pjesmom: i buduška i pičanska i kastavčka i laniška a na koncu sve spajajuća "Liepa naša domovino".

Odsjedosmo tako možda čielu uru, ali suncu ni traga. A lagaj vjetrić gonio je neprestano maglu, koja nikako nije bijela iščeznuti, te smo uzalud napastovljeni pre Jožu da on to kako „prekriza“.

Počelo je biti neugodno: kud pogledas, svud je magla... kad najedanput kano arameđljivo ukazao se sunce s Velebita i premda slabu, ipak razdare za časak zastor, koji nam je kratio vidik na more i na kopno. Veseli "oo" i "aa" razliegao se vrhom Učke, za nas neharne domaće, kojih smo trudom u pohode išli, a ona dočekala nas nehajno.

Ali sunce se je sve više junčilo a nebo nad nami pokazivalo gdjekad po kojim plavstine vredrine. To je uskomešalo druživo, a posla se dobavio najveć naš marijiv "fotograf", redać na i razmještajući amo tamō, nebi li uhvatili čim ljepe slike.

I poslo im je za rukom.

Medjunut je mnogim dodijalo, što se Kvarner nije htio ukazati sa Bodulijom, što su mogli vidjeti ni Snježnika ni Velebita, što je sva Istra ovraj Učke bila sakrivena neprozirnim velom. Njeko krije popa, njetko zamjerao "Jugu" i "Sever", nisu li se možda tva dva urotilo proti izletnikom — a bili su na Učki i Jug i Sever — njetko psovao arangeur-e izleta, jer su izabrali baš početak sparnog srpnja, njetko opet pripisivalo sve zlo izgnijenoj "lumbrelji" za kojom su onako ubodrapljeno naricali barba Franje i njegov žensko.

I većina ostavi vrh te se tko veselije tko žalostnije poče vratići uzdolu: samo desetak nas tvrdokorno ostadeo gori, kako svatka kad dodu pred nevjeste zatvorena vrata, pa ustrajno čekaju da se odstrane sve zaprijeke i mladi pod vjenčem ukaze.

I dočekasmo, što smo dočekati hijeli: bilo što se "Jug" odaljio, a "Sever" — kupio svu snagu, bilo da nam je izmolio sreću nas plovani, bilo što "oigrane" magla podi iščeravati a našim se očima prikazaće željkovani vidici prama Kastavčini, Rieci i Velebitu s jedne, a na Pioministru, Pičanistru, Boljonistru s druge strane. I vidješi Čepičko jezero sa Čepićem, Kozljakom, Kršanom; i razbrasno Brdo, Šušnjevicu, Letaj, Belaj, Boljun, Vranu, Brest, čak i Pičan a tih pod nama Malu i Velu Učku. Iz daleka pozdravljao nas je zvonik Beršetki, a sve dalje k jugu i zapadu požudno oko zamjećivalo je konture one krasne prirodne slike, stonoju zovemo našom milom Istronom.

(Daleko aledi.)

Listnica uređničtva i uprave.

Radi preobilnog gradiva morali smo izpustiti politički pregled, dopis iz Pična, Omišala te razno drugo gradivo, koje će doći na red u budućem broju.

Josipina Zaplata

izpitana i zaprisežena primalja

u Puli, Foro broj 17. M.

preporuča se damam.

Gavorislovenski injemački

Marko Zović

Krojački majstor u Pazinu (u kući, gdje se nalazi Marko Zović u sv. Cirili i Metodu)

preporuča se p. n. občinstvu, posebice pak velet. gosp. svećenicima, učiteljima itd., za narenučnu svakodnevnu obuću u pričinjaju ili najpriješnjoj tkanini. Odjeća imade takodje gotovih u zadnji kolici za određene cijene za djecu, zatim kaveljoke itd. Cijene raznih odjeća i haveljaka jesu: planina vrati od 5 do 20 forinti. Drži odjeću za ljuđi raznih tkanina za odjeću na mjeru, osobito onih iz Jagerdorfia; prima narenučku za odjeću po mjeri, koja izvršuje u najkratčem vremenu uz osobitu pažnju bez kojne naknade.

Tvornica pokućstva dvorskog dobavljača

IGNACIJ KRON

Trst. — Beč.

Tvornica u Beču u vlastitim zgradama.

Kuća stemeđena god. 1849.

Na zahtjev želite bedava:

Ilustrirane popise, originalne slike

časova, pregled zbirki najznačajnijih.

Najveća solidnost, elegantnost i

jeftina cijena.

Prva slovenska skladistička polučestva

Antona Černigoj

Trst.

Via di Piazza vecchia 1, u kući Baruzzi, Muričici slavarske zadruge u Gericu.

Skladišta u Solkanu-Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom.

Svaka je konkurenca nemoguća jer je pokućstvo iz prve ruke.

Slovečki profesorji

velike i zanimljive priča.

Tinkturo za želodec

lekarnja

Piccoli — ja

■ Ljubljani

dvornega zalogatnika

Nj. svet. papeža

kot sredstvo, ki krepla želodec, vzbujajoč počepanje prehranje in odprje telo, posebno zdravilna za one, ki trpe na znotrajanem zaprije.

Tinkturo za želodec raspodajeta lekarnar Plesco v Ljubljani v steklenicah z 12 steklenicami za K 2-32, z 24 steklenicami za K 4-38, z 36 steklenicami za K 7, z 70 steklenicami za K 18. (Polni paket pod 5 kg.)

Je v rasprodaji v lekarnar v Trstu, Talamu, na Primorskem, v Trstu, leti in Dalmaciji z 30 kg. steklenicami.

Ljekarna E. Schwenk, Beč-Moldring

po novi.

Luser — X-120

Dobiva se u svim ljekarnama

